

14.6.2019 / Jari Lyytimäki

Dosentti Jari Lyytimäki on erikoistutkija Suomen ympäristökeskuksen ympäristöpolitiikkakeskuksessa. Hän on tutkinut mm. energiakeskustelua sekä tiedon hyödyntämistä ja hyödyntämättä jäämistä ympäristöpolitiikassa. Twitter: [@lyytimaki](#)

Suomi on kokoaan suurempi ympäristötoimija – monessakin mielessä

Suomalaisten kulutuksen hiilijalanjälki on kasvanut. Tämä vaikuttaa negatiivisesti Suomen globaaliin vaikutukseen.

[Hallitus haluaa](#), että Suomi tekee enemmän ympäristöasioiden hyväksi. Virallisten mittausten mukaan Suomella menee hyvin ympäristöasioissa. [Suomen päästöt](#) ovat vähentyneet vuodesta 1990 lähtien.

Tilanne vaikuttaa vielä paremmalta, kun otetaan huomioon, että viime vuosikymmenien aikana Suomen metsät ovat kasvaneet lisää. Tämän takia ne ovat sitoneet ilmakehästä enemmän hiiltä kuin ne ovat vapauttaneet. Usein puhutaan hiilestä tai hiilidioksidista, kun puhutaan päästöistä

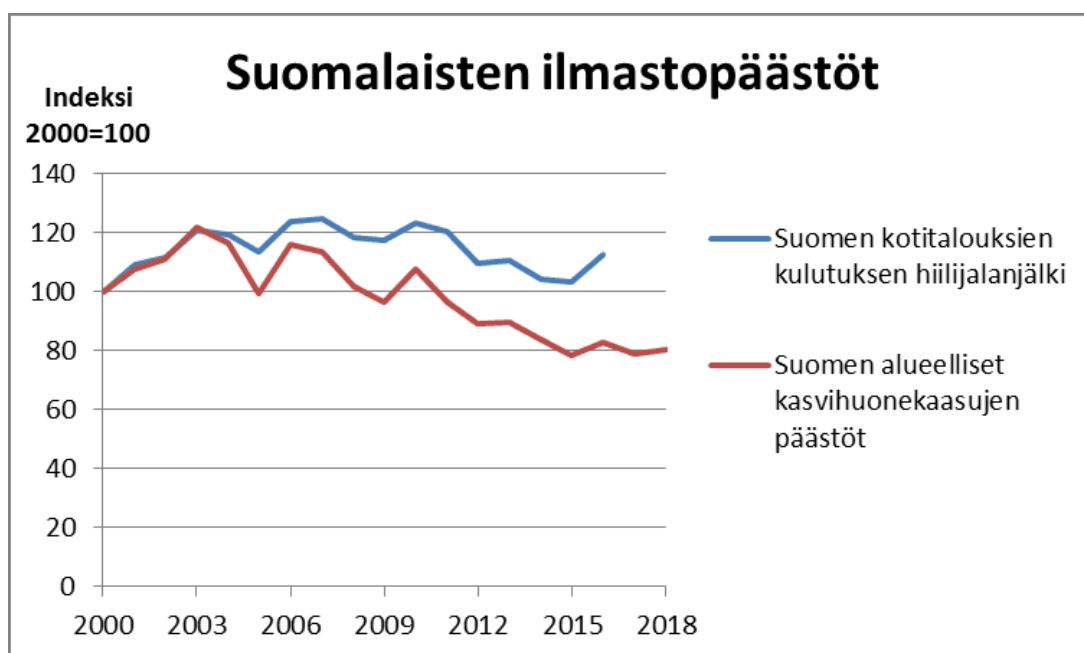
Miten Suomen päästöt kehittyvät?

Viime vuosina päästöt eivät ole enää pienentyneet. Helpot tavat vähentää päästöjä on jo käytetty, ja kun taloustilanne on parempi, hiiltä voi vapautua ilmaan vielä entistä enemmän.

Täytyy löytää uusia ratkaisuja. Metsät eivät enää vähennä päästöjä yhtä paljoa, koska niitä on hakattu lisää. Metsien hakkuumäärät ovat myös arka aihe politiikassa.

Puu on tärkeää Suomen ilmastopolitiikassa. Puu on¹ nykyään tärkein yksittäinen energianlähteemme. Puun käyttö on lisääntynyt, ja sen riittämistä on pidetty melko varmana. Voi kuitenkin olla, että puusto ei kasvakaan jatkuvasti, jos metsät kärsivät ympäristön muutoksista. Edes Suomen viides ydinvoimala ei välttämättä auta paljoa päästöjen vähentämisessä, jos voimala käynnistyy.

Tilanne näyttää vielä huonommalta, kun päästöjä katsotaan kulutuksen eikä alueen mukaan. Globaalissa taloudessa tuotteen päästöt voivat syntyä hyvin kaukana sen ostopaikasta. Kulutus päästöt lasketaan sen mukaan, kuka ne aiheuttaa, ja aluepäästöt sen mukaan, missä ne syntyvät. Jos lasketaan suomalaisten kasvihuonekaasujen päästöt kulutuksen mukaan, ne ovat kasvaneet 2000-luvulla.

Lähteet: Ari Nissinen ja Hannu Savolainen: [Julkisten hankintojen ja kotitalouksien kulutuksen hiilijalanjälki ja luonnonvarojen käyttö – ENVIMAT-mallinnuksen tuloksia -raportti & Tilastokeskus](#)

1 Tätä uutista ei enää ole. Tutki Luonnonvarakeskuksen muita julkaisuja puun energiakäytöstä [täältä](#). Onko tilanne pysynyt samana?

Taloukasvun kääntöpuoli

Taloudellisesti huonoina vuosina 2011–2015 kulutuksesta aiheutuvat päästömme vähenivät. Uusimpien tietojen mukaan näyttää siltä, että kun talous voi hyvin, myös kulutuksesta syntyvät päästöt kasvavat. Silloin päästöt eivät kokonaisuudessa vähene, vaan ne siirtyvät muihin maihin.

Tarvittaisiin lisää tietoa, jotta voidaan vertailla nykytilannetta. Kotitaloudet aiheuttavat noin 70 prosenttia kaikista Suomen kulutuksesta aiheutuvista päästöistä.

Hyvä asia on, että yksi kotitalouden käyttämä euro tuottaa nykyään vähemmän päästöjä kuin ennen. 2000–2016 kulutuksen kokonaispäästöt kuitenkin nousivat, koska silloin ihmiset ostivat enemmän.

Kiristyvien tavoitteiden toteutukseen

Viime vuosina on tullut yhä selvemmäksi, että päästöjä täytyy vähentää enemmän. Silti kukaan ei tiedä, kuinka paljon hiilipäästöjä voimme turvallisesti päästää ilmaan. [Sitran arvioiden mukaan](#) Suomen kaltaisissa maissa kulutuksen päästöjä täytyy vähentää ainakin 80–90 prosenttia vuoteen 2050 mennessä.

Tavoitteiden toteutus on vaikeaa, muttei mahdotonta. [Taloudesta ja ympäristöstä](#) täytyy puhua yhdessä. Talouden tavoitteet eivät ole tärkeämpiä kuin ympäristö. Suomella on kaikki mahdollisuudet olla kokoaan suurempi toimija sekä ongelmien aiheuttajana että ratkaisijana.

Muokattu Poliitikasta-lehden alkuperäisestä tekstistä:

<https://politiikasta.fi/suomi-on-kokoaan-suurempi-ymparistotoimija-monessakin-miele-ssa/>.